YAVUZ BÜLENT BAKİLER

YALNIZLIK

7. BASKI

YAVUZ BÜLENT BAKİLER

YALNIZLIK

İÇİNDEKİLER

Gurbet / 4
Gece Yarısında Bir Yalnız Adam / 4
Çağrı / 4
Lâleli - Aksaray / 5
Liseli Kız / 6
Düşünceler İçinde / 6
İstanbul / 7
Üsküdar Türküsü / 8
Gel / 9
Git Artık / 9
Geçmiş Günlerin Türküsü / 10
Ağgül / 11
Masallar İçinde Aşk / 12
Cebeci İstasyonu Ve... Sen / 13
İşte Böyle / 14
Zamane / 15
Çile / 15
Boşuna / 15
Bir Ölünün Mektubu / 16
Selin Kızın Ölümü / 17
Soru / 17
Yaşamak Güzel / 18
Netice / 18
Cebeci Camii / 18
Eski Ramazanlar Ve Çocukluğum / 19
Sana Geldim Mevlâna / 20
Yalvarış / 21
Unuttuğumuz İnsanlar / 21
Kerkük Ağıtı / 22
Antepli Şahin / 24
Ben Doğuluyum / 25

GURBET

Gurbetin cemresi düştü içime
Karardı yine gökler.
Yalnızım bu şehirde, yapayalnızım...
Ne ben kimseyi beklerim,
Ne kimse beni bekler.

Ayrılık bir sızı gibi nabzımda
Ve şakaklarımda domur domur ter.
Her derdi çekmeye razıyım ama
Takılmasaydı keşki dudaklarıma
Bu isimsiz, paramparça türküler...

GECE YARISINDA BİR YALNIZ ADAM

Bir garip kimseydin bu şehirde,
Sevmezdin her akşam oturup içenleri.
Ve kimse bilmezdi o zamanlar
Düğüm düğüm içinden geçenleri.

Bir esmer kız severdin şiirler gibi,
Minyatürler gibi ince.
İçin içine sığmazdı, konuşamazdın
Çıkıp yanına gelince.

Efkârını dağıtmıyor şimdi her gece,
Ardarda içtiğin sigara
Ve başıboş akan ırmaklar gibi.
Dalıp dalıp gidiyorsun yollara.

Bütün sevdiklerin bırakıp gitti.
Yapayalnız kaldın artık.
Dokunsalar, ağlarsın çocuklar gibi
Büyüdü gözlerinde yalnızlık.

Biliyorum, böyle değildin önceleri
Türküler söylerdin sıcak.
Bir bekâr evin var şimdi karanlık
Bir odan var ağlıyacak.

ÇAĞRI

Ey Anayurdumun sevimli, ürkek,
Balaban bakışlı kızları.
Düşündünüz mü hiç sokaklara düşerek
Dolaşıp duran yalnızları?

İzbe sokaklardayım her akşam üstü
Kuru dudaklarımda bir garip ıslık.
Ve alıp verdiğim soğuk bir nefes gibi,
İçimde yer etti yalnızlık...

Ne olurdu yanımda bir kadın yürüseydi.
Hiç bir şey bilmeseydik, bir şey konuşmasaydık.
Durup gözgöze gelseydik uzak köşe başlarında
Her şeyi unuturdum yalnız duysaydım.

Sıcak topuk seslerini kaldırımın taşlarında.
Gönül verdim içinizden birine
Altın lâleler gibiydi her yeri.
Kaçtım memleket memleket kurtulamadım
Peşime düştü gözleri.

Duyuyor musunuz beni mesafelerin ardından,
Ey altın yürekli kızlar?
Bir gün ölür gidersem mahzun, kimsesiz
Şiirlerim size kalsın yadigâr.

LÂLELİ - AKSARAY

Yine akşam, yine gurbet, yine başımda efkâr
Ve yine içimde şarkılı sesin…
Sözlerimde çizgi çizgi duraklar,
Duraklarda hayâl meyâl sen misin?

Sen misin yanyana gezemediğim?
İnce sitemini sezemediğim…
Sırrını bir türlü çözemediğim…
İçimdeki çetin sual sen misin?

Bu nasıl yürekten söylenmiş makam?
Dinlediğim bütün türkülerde gam.
Lâleli - Aksaray arasında bir akşam.
Dinlediğim tatlı masal sen misin?

Ne derse aldırma şimdi artık el.
Sel bir akşam yine türkülerle gel!
İstanbul seninle çok daha güzel
İstanbul'dan güzel hayal sen misin?

Biliyorum seni türküler yaktı.
Türkülü gözlerin ıslak ıslaktı.
Şimdi beni sokak sokak her akşam vakti.
Dolaştıran "Dişi kartal" sen misin?

Yine akşam, yine gurbet, yine başımda efkâr.
Ve yine içimde şarkılı sesin.
Sözlerimde çizgi çizgi duraklar
Duraklarda hayâl meyâl sen misin?

LİSELİ KIZ

Benim de bir zamanlar sevdiğim vardı
Beyaz dantel yakalı liseli bir kız.
Bağlarda, bahçelerde, yaylalarda yeşeren
Al karanfiller gibiydi aşkımız...

Gülünce içimde rengârenk güzel,
Güller açılırdı iri.
Hani bilirsiniz ya yıldızsız siyah
Geceler gibiydi gözleri.

Bir mermer çeşmeden akan su gibi,
Seçip gidiyordu günlerimiz.
Biz bize yaşıyorduk kendi kaderimizi
Bütün yaratıklardan habersiz.
Ve yuvada bekleşen sabırsız, küçük
Serçeler gibiydik ikimiz.

Sözleri konuşurdu susunca, mahzun:
"Seni seviyorum" derdi.
Sevdadan, gurbetten, hasretten yana
Sıcak türküler söylerdi...

Üstelik bir ceylan gibi sebepsiz
Ürkek halleri vardı.
Ayrılık deyince oturup sessiz
Çocuklar gibi ağlardı.

Bilmiyorum simdi kaç yıl, kaç mevsim
İçli mektuplar yazdık.
Bazen yan yana yürür, beraber otururduk
Ama konuşamazdık.

Ben görmedim şimdi öyle diyorlar
Büyümüş artık liseli kız, gelin olmuş...
Unuttum her şeyi diyormuş
Ve her gece rüyâsını nur topu kadar güzel
Sarışın çocukları süslüyormuş.

Görsem çocuklarını şimdi diyorum
Bakamam yüzlerine çaresiz
Bana bakar çocuklar sessiz.
Çocukları gözlerinden tanırım
Biliyorum, hiçbir şey bilmezler ama
Bakamam, utanırım…

DÜŞÜNCELER İÇİNDE

- I -
Bir adam Sivas'ı düşünüyordu:
Ne gurbet, ne hasret, ne yâr
Bir kırlangıç gibi çıkıyordu evinden
Toz toprak içindeydi sokaklar.

-II-
Bir adam Anteb'i düşünüyordu:
Gurbet gurbet büyüyordu yüreğinde bir yeri
Zilzurna sarhoşlar geçiyordu yollardan
Efkâr içindeydi geceleri.

-III-
Bir adam Malatya'yı düşünüyordu:
Düşünceler içinde, yalnız.
Tebeşir tozlarını silerek geliyordu
İnce dallar gibi liseli bir kız.

-IV-
Bir adam Ankara'yı düşünüyordu:
Paslı bir bıçaktı sanki yüreğinde ayrılık.
İhanetin türküsünü dinliyordu yollarda
Kolu kanadı kırık...

Şehir şehir dolaştırdım ben bu adamı
Gönlünü edemedim.
Yalnızdı, kimsesizdi, sevdalıydı üstelik
Bırakıp gidemedim.

Toplanın başıma bir akşam üstü
Sizi benim kadar şimdi kim anlar?..
Seviyorum hepinizi hüzünlü halinizle
Ey kimsesiz ve ey seven insanlar!..

İSTANBUL

Can evimden baktım sana İstanbul!
Rüzgârların anamın duası kadar serin.
Beyaz şamdanlar gibi yükseliyordu
İnce kalem kalem minarelerin.

Bir sabah vapurlar alıp getirdi beni
Güneşteydi rengi narın.
Şadırvan şadırvan aktı içime
Masal güzelliği surların,

Kiraz dallarına benzer incecik, narin
Bir kız vapurda gelip yanıma durdu.
Saçlarından, gözlerinden, dudaklarından
İstanbul esiyordu…

Can evimden baktım sana İstanbul!
Demli çaylar gibiydi uzaklarda Emirgân,
Türkülerde yağmur yağmur
Üsküdar dualarda sımsıcak

Eyüp Sultan renkli resimler gibi işlenmiş, ince
Çeşmelerin vardı senin.
Durdum gölgesinde şair gönlümce
Öptüm taşını çeşmenin.

Bir sıcak selâmla gelir uzaktan
Vapurlar, mavnalar, tramvaylar.
Ve bir eski türküyle alıp gider gönlümü
Sultan duruşlu yalılar, Padişah bakışlı saraylar.

Bayezid Camii'nde bir namaz kıldım
Safların ardında garipsi, mahzun.
Sen bin yaşa sımsıcak dualarda
Ey destan şehri Yurdumuzun.

ÜSKÜDAR TÜRKÜSÜ

İstanbul'da Üsküdar'lı bir kız var
Bir tramvay durağında evleri
Sarı kanaryalar, ak kanaryalar
Öter balkonunda geceleri...

Bulutsuz rüzgârlar gibi her sabah
Bir masal âleminden çıkıp gelirdi.
Ne adını düşünürdüm bir deniz kıyısında
Ne adımı bilirdi.

Bir gün bulutlar geldi habersiz
Sonra incecikten yağdı üstüme
Büyüdü içimde zamanla yeri.
İki mısra gibi aldı gönlümü
Bir gül yaprağından güzel elleri

Bendim artık gölge gölge sokaklardaki
Öylesine mahzun, kaygılı, ürkek.
Bendim her mevsim boyu sımsıcak
Sevdalar içinde vuran tek yürek

Bir gün baktım penceresi perdesiz
Yok odalarda çın çın şarkı söyleyen sesi.
Yok balkonda artık ak kanaryanın,
Sarı kanaryanın kafesi.

Benden sorun Üsküdar'ın şimdi her gece
Sokakları kaç adım.
Bir gece yarısı düştüm yollara
Her köşe başında ağladım.

GEL

Nasıl ağlamıştın öyle akşam sokaklarda.
Birden nasıl büyümüştü içimde yerin?
Japon türkülerine benziyordu gözlerin
Sen Japon türkülerini bilmezsin...

Pişman oldum yaptığıma o günden beri
Gel gitme çocuk!
Buruk bir acı çöker yüreğime geceleri
Nereye bu hazin yolculuk
Sen pişmanlığı bilmezsin...

Sözlerin olmasaydı, beni ağlatmasaydı
Alıp giderdim başımı uzak iklimlere yarın
Hani bahar gelince pembe güller açar ya
Senin de öyle mektupların.

Şarkıların, türkülerin en güzel olduğu yerden
Ne olursun bir ses getir bana yetecek.
Seni güzelliğin mi alıp götürdü birden?
Ama bu yalnızlık beni hep kahredecek.

Burası İstanbul mu böyle yosun kokulu?
Gel gitme vakit erken.
Gel Beyazıt Kulesi'nden türküler söyleyelim.
İstanbul bu kadar güzelken
Şimdi Japon türküleri söyleniyor gel!

Rüzgar gibi uzaklardan, yelken gibi denizlerden
Gel bırakma sokaklarda böyle yapayalnız beni
İstanbul bu kadar güzelken
Gel unuttur biraz çirkinliğimi...

GİT ARTIK

Hani senin bir siyah önlüğün vardı
Beyaz yakalığın her gün kolalı.
Tertemiz halini gören anlardı;
Kurdelan, çorapların, çantan Türk malı.

Senin için yüreğimde bir gül açardı,
Uzak şafaklarımın en güzel gülü.
Hani senin simsiyah saçların vardı,
Sağında solunda iki örgülü.

Sen Türkiyem kadar güzeldin önceleri.
Türkiyem kadar büyük düşüncelerin vardı.
Severdin yurdumun bütün insanlarını.
Yüreğin Türkiyem kadardı.
Gelip geçtiğin yollara yüreğimi koyardım.
Ökçesiz pabuçların yüreğime basardı.

Yok şimdi o hallerin artık eski yerinde,
Silmiş bir bilinmez el güzel nakışlarını.
Alıp götürmüş yıllar beraberinde
Yağmur taneleri gibi duru bakışlarını.

Tırnakların böyle uzun, böyle boyalı değildi.
Ellerin bembeyazdı, incecik narin.
Saklardı eteklerin rüzgârda dizlerini
Hiç böyle değildi entarin.

Sözlerin nasıl rimelli, saçların nasıl sarı?
Bu halka halka küpeler hiç yakışmamış sana
Hadi git yıka yüzünden bu çirkin boyaları
Duysana, anlasana!...

Irmaklar dövüne dövüne.
Bulutlar savrula savrula
Başka iklimlere gider.
Bir gün düşerim ben de uzak, isimsiz yollara
Rüzgârlarla beraber, ırmaklarla beraber.

GEÇMİŞ GÜNLERİN TÜRKÜSÜ

Bir ince sızı aldı önce yüreğimizi
Sonra değişti bakışlarımız.
Ben on sekizinde bir delikanlı
O, minyatürler gibi bir kız...

Bir Kars türküsü söyleniyordu içten, yürekten...
Yazılmamış şiirler gibi sımsıcak.
Uzuyordu bir uçtan bir uca yurdum.
Gelip hayâli karşımda göz süzüyordu.
Delicesine seviyordum.

Sedef kaplı bir Bursa hançeri
Pırıl pırıl duruyordu bir meşin kında...
Kıskanıyordum, yatamıyordum geceleri
Pervane oluyordum etrafında.

Ceylan bakışlı gönlümüz emrediyordu
Her şey aşkınan [*] diyorduk.
Yan yana dikilmiş fidanlar gibi sessiz
Aşkınan büyüyorduk...

[*] Aşkınan (Sivas ağzı): Aşk ile

Bir gün alıp götürdü Onu benden
Kapkara trenler uzaklara...
Göçmen kuşlar gibi yalnız, çaresiz
Düştüm tanıdık sokaklara...

Nereye gitsem O yok.
Nereye koştumsa yalnızlık,
Uzaklardan el eder.
Hüzzam türküleri gibi kahırlı, yanık
Geçip gidiyordu seneler...

-II-

Bir gün baktım İstanbul'da, Köprü'de,
Birden yanıma o geldi.
Sözleri yine öyle karanlıklarda
Eskisi kadar güzeldi.

Gariptim, perişandım, hâlimi,
Kimbilir neye yordu?
Yorgun dalgalarla göğüslerimiz
İnip inip kalkıyordu...

Susup duruyordu öyle, gözleri bende
Durup delice susuyordum.
Vurulmuş kumrular gibiydi halsiz
Vurulmuş şâhinlere benziyordum.

Bir sessizlik içindeydik, konuşmuyorduk
Vapurları, mavnaları, tramvayları...
Seyre dalıyorduk yerimizde.
Ve bütün hâtıralar eski plâklar gibi
Dönüp dönüp duruyordu içerimizde.

AĞGÜL

Ağgül'üm şimdi Sivas'ta
Serin rüzgârlar eser...
Rüzgârlar alıp gider ümitlerimi
Ümitlerim gitti gider…

Ağgül'üm şimdi Sivas'ta sessiz, sedasız
Boy verir ince serviler...
Sallanır bütün dalları garip sızılar içinde
Uzaklardan el eder...

Ağgül'üm şimdi uzakta, çok uzaklarda
Kadınlar, kızlar, gelinler...
Bir yandan iş görür; bir yandan duyulmamış
Sıcak türküler söyler...

Ve şimdi yollardan bilirsin inim inim
Kağnılar gelir geçer...
Düşer yollara köylüler kağnıların ardından
Garip, perişan, derbeder...

Bir gariplik çöker gönlüme birden bire
Yollarda yolcular birer ikişer
Oy benim garip başım! Oy garip gönlüm!
Gayri her akşam yüreğim, yaylı tamburlar gibi
İnim inim iniler...

-II-

Ağgül'üm şimdi Sivas'ta içli türküler söylenir.
Bütün içli türkülerde sen varsın...
Her köşe başında ürkek bir gölge gibi
Karşıma sen çıkarsın.

Konuş Ağgül'üm derim ağızsız, dilsiz
Selviler gibi susarsın
Ağgül'üm şimdi Sivas'ta
Serin rüzgârlar eser...
Rüzgârlar alıp gider ümitlerimi
Ümitlerim gitti gider.

MASALLAR İÇİNDE AŞK

İncecik beyaz elleri başkaydı kızın
Sözleri bir başka büyü.
Ateş böcekleri gibiydik karanlıklarda
Bilmeyen kalmadı bu türküyü.

Bütün kaygulardan uzak, âzâde,
Çocuksu halleri vardı.
Ve her gelişinde derlenmiş, taze,
Bir deste gül gibi kokardı.

Bulutlar gelip geçerdi üstünden başımızın
Bulutlar toz pembe, bulutlar kara.
Başıboş bulutlarla hergün ansızın
Çıkıp gitmek isterdi uzaklara.

Ne benim dilimde küçük bir sitem
Ne onun yüzünde kederden bir iz...
Sedef çerçeveli aynalar gibi
Önceleri tertemizdi içimiz.

Bir hâl içindeyiz şimdi perme-perişan
Salkım söğütlere benziyoruz.
Serin rüzgârlar esiyor yüreğimizde
Artık konuşamıyoruz.

-II-

Bir köşe başında bazan ansızın
Karşılaştığımız olur.
Sözümüzün ucuyla bakarım kızın.
Sözleri dolu doludur.

Bilirim ki usul usul içerimizde,
Bir isimsiz, bir güzel, bir anlatılmaz.
Bir bilinmez yerimizde,
Eski hâtıralardır tutuşan.
Suçlu insanlar gibi başımız önümüzde
Bekler dururuz bir zaman…

Hani gökyüzünde garip, kimsesiz,
Küçük yıldızlar var ya…?
Hani bir gül tomurcuğu dalında sessiz
Usul usul açar ya?

İşte şimdi biz de gökyüzündeki
O herşeyden uzak, sessiz kimsesiz
Garip yıldızlar gibiyiz.
Bir tomurcuk gibi her sabah usul usul
Gittikçe büyüyor sessizliğimiz...

Bir tomurcuk gibi her sabah usul usul
Gittikçe büyüyor sessizliğimiz.
Susuyor susmasına dudaklarımız ama
Çalar saatler gibidir içimiz...

CEBECİ İSTASYONU
VE... SEN

Cebeci İstasyonu'nda bir akşam üstü
Kimse bilmiyordu bizi.
İncecikten bir yağmur yağıyordu yollara
Yeni baştan yaşıyorduk kaderimizi.

Sıcak bir kara sevda yüreğimizin başında
Bağdaş kurup oturmuştu, acımsı, buruk.
Mühürlenmişti ağzımız bir sessizlik içinde
Sessizliği üstümüzden atamıyorduk.

Bir saçak altında kararsız, yorgun
Saatlerce duruyorduk.
Kimse görmüyordu bizi.
Cebeci İstasyonu'nda bir akşam üstü
Yeni baştan yaşıyorduk kaderimizi.

Cebeci İstasyonu'nda bir akşam üstü
Bir başka türlüydü bu insanlar.
Sen bir başka türlüydün.
Sözlerin yine öyle bir bilinmez renkteydi,
Sözlerin gözlerimde erimekteydi.

Bir mermer heykel gibi yanımda duruyordun,
"Beni bırakma" diyordun.
Meyhane sarhoşları gibi sırılsıklam
Bir yalnızlık duyuyorduk,
Ağlıyordun... ağlıyordun...

Cebeci İstasyonu'nda bir tren,
Nefes nefese soluyordu.
Serilmiş bir keman teli gibiydik.
Ankara Kalesi'nde bir eski çalar saat
Bilmem kaçı vuruyordu.
Bir yağmur yağıyor inceden ince
İçimizdeki binbir düşünce
Harmanlar misâli savruluyordu.

Islanmış bir ceylan yavrusu gibi,
Tiril tiril titriyordun,
"Gitsek" diyordun.
Yüreğimin atışından deli gönlümce,
Sırılsıklam, paramparça, perme-perişan,
Türküler söylüyordum,
Ağlıyordun... ağlıyordun...

Şimdi seni düşünüyorum Cebeci yollarında
Rüzgârlar esiyor, serin.
Paramparça düşmüş gönül ufkuma
İki yıldız gibi gözlerin.

Gel ey ciğerime saplanan hançer!
Gel ey yüreğime oturmuş kurşun.
Göçmen kuşlar gibi çook uzaklardan,
Gel artık ne olursun...

İŞTE BÖYLE

Yalnızım.
Gündüzler, geceler boyu yalnız.
Ne elimden tutan dost, ne yüzüme gülen kız
Dolaşıp durduğum sokaklar ıssız.

Sokaklar unutturmaz yalnızlığımı,
Bekârım.
Beklemez yolumu penceresinde
Karım.

Ne bir türkü duyarım bekâr odamda ince,
Ne dağınık eşyama değer kadın eli.
Ne olurdu her akşam eve gelince
Masal gözlü bir çocuk "Baba" deseydi.
Rüyalar unutturmaz bekârlığımı
Çirkinim.

Usandım tek başıma türküler çağırmaktan
Biliyorum güzel değil gözlerim, dudaklarım
İçinizden çıkıp gitsem bir gün diyordum
Başladığım bütün türküler yarım.

Öyle bakmayın yüzüme kahroluyorum...
Türküler unutturmaz çirkinliğimi...
Üstelik şairim bilemezsiniz
Her akşam rüzgâr gibi sokaklara düşerek
Elleri ceplerinde birisi gezer
Bir yürek taşı göğsünde duygulu, ürkek
Ceylân yüreğine benzer
Mısralar anlatmaz şairliğimi.

ZAMANE

Eşten, arkadaştan yana
Binbir şikâyet ederdi.

Bükerdi boynunu, utangaç, mahcup
Kimsesizim derdi, yalnızım derdi

Ama bakardım dışarda Allahın günü
Bir başka erkekle gezerdi.

ÇİLE

Bu şehrin sokaklarında her akşam yorgun
Sarışın kızlar dolaşır.
İsimleri teker teker benim üstüme çıkar.
Sevdasını başkaları paylaşır.

Bu şehrin evlerinde esmer kadınlar oturur
Ateş böcekleri gibi geceye karşı gerinir.
Başka delikanlılar uzanır yanlarına
El - âlem beni bilir.

Bilmiyorum, görmedim, duymadım, tanımadım;
Bu sarışın kızlar kim, bu esmer kadınlar kim?
Bir gün bu rezil şehrin rezil sokaklarına
Elveda diyeceğim.

BOŞUNA

Sen boşuna hep "merhaba" diyorsun
Ben boşuna diyorum.
Selâmı sabahı keselim bundan sonra
Artık istemiyorum.

Sen boşuna konuşuyorsun havadan - sudan
Ben boşuna dinliyorum.
Senin maksadın konuşmak değil.
Anlıyorum.

Sen "boşuna üşüyorum" diyorsun hergün
Ben boşuna inanıyorum.
Ellerin sımsıcak ellerimin içinde
Uzatma ellerini ne olursun
Tutunca yanıyorum.

Değmesin istiyorum elime kadın eli
Değişmesin bu durum.
Sen anana benziyorsun sıcak, güzel, uçarı.
Ben babama benziyorum.

Bırak hâtıraları sıcaklığı içinde
Eski yerinde dursun.
Kısmetin açılır gidersin bir gün.
Her şeyi unutursun.

BİR ÖLÜNÜN MEKTUBU

- Sayın Mustafa ATEŞ'e -

Hazret-i Süleyman'a bile kalmadı dünya
Baki olan bir tek Allah
Bütün günahları size bırakıp
Ölmüşüz elhamdülillah.

Kaygumuz yok bizim yiyip içmekten.
Üstümüz başımız temiz.
Bir şey yediğimiz yok ki zaten
Oruçluyuz hepimiz.

Gün aşırı kabristana bir ölü getirirler
Kalkıp "hoş geldin" deriz.
Canımız sıkılırsa geceleri uzanıp
Akan yıldızları seyrederiz.

Oyuncaksız, salıncaksız küçük ölüler
Yeni arkadaşlar tanır.
Kimse ağlayamaz ki zaten burada
Büyük ölülerden utanır.

"Öldükte kurtulduk Allah'a şükür"
Bir ölü arkadaş hep böyle söyler.
Bize yanmak bilmem nenize gerek
Kendi halinize ağlayın siz diriler...

Hem sonra neye ağlarsınız bilmem
Elinizle sardınız, elinizle yudunuz.
Kıblegâha yönelen kabrimizde
Öylesine mes'uduz.

Bu mektubu size yazdığım için.
Kızacaklar: -Dilin durmaz ki diyecekler...
Ölürken çenemin unutkanlıktan
Bağlanmadığını nereden bilecekler?

Hepsinin cani sıkılacak muhakkak
Zebaniye deseler olmaz.
Hoş, işin sonunda ölüm yok ama
Yine de korkarlar biraz...

GELİN KIZIN ÖLÜMÜ

Bir gelin gömdüler telli duvaklı
İnsan bakmaya kıyamaz.
Garipçe yatar kabrinde gözleri ağlamaklı
Elleri beyaz beyaz...

Yaşlı bir ölü dedi ki: — Sakın kabrinde
Dikenli otlar bitmesin...
Adettendir teker teker nöbet bekleyin her gece
Baykuşlar gelip ötmesin...

Asırlık ölüler kalkar kabirlerinden
Sevaptır kızcağızın garip gönlünü avutur,
Gülünç gülünç fıkralar, masallar anlatırlar
Gelincik öldüğünü çoktan unutur...

Bir ömrü ikiye bölmüşüz gayrı
Bazan öylesine mes'ut, öylesine derbederiz
Kimselere zararımız yok bizim
Kendi halimizce yaşar gideriz...

Yalnızlık öylesine işlemiş içimize
Anadan, babadan yardan uzağız.
Hani bir küçücük ölü; "Ah anneciğim" dese
Kalkıp hüngür hüngür ağlayacağız...

Bilmezsiniz siz diriler, lâcivert gecelerde
Yıldızlarla gözgözeyiz.
Böyle geçer günlerimiz, her ne hâl ise
Biz ölüler biz bizeyiz.

SORU

Ellerin neden soğuk, üşümüş müsün?
Gerçek misin, düş müsün?
Kar mı yağdı sokaklara, rüzgar mı esti?
Üşümüş müsün?

Odaları bir büyük sessizlik almış
Anladım ki artık her şey masalmış.
Dudakların açık kalmış.
Gülmüş müsün?

Neden yatıyorsun böyle upuzun
Gözlerin neden dalgın, yüzün neden öyle mahzun
Bir bilinmez yerinde uykumuzun
Ölmüş müsün?

YAŞAMAK GÜZEL

Boşuna gönül vermedim bunca yıl mavi göklere
İnancım büyük Allah'a.
Yaşamak istiyorum gönlümce gençliğimi
Yaşamak güzel daha.

Ey tastaki su, gökteki kuş, daldaki nar...
Yıllar yılı tadına doyamadığım bahar.
İçimde ihtilâl var
Belki de çıkmam sabaha!

Artık
Yapayalnız bile kalsam "yaşamak güzel" derken
Çıkıp gelir ecel kuşu bir bilmediğim yerden
Yanık ezanlar yükselir minarelerden
Okunmaz arkamdan fatiha.

NETİCE

Kocaman şamdanlarınız sönecek birdenbire
Bir ömrü ikiye böleceksiniz.
İsteseniz de, istemeseniz de
Siz de bizim gibi bir gün öleceksiniz;
Siz de bizim gibi bir gün öleceksiniz…

Garipçe, yetimce, dulca...
Allah göstermesin ama, belki çeneniz
Bağlanmayacak usulca,
Siyah saçlarınızı bir rüzgâr savuracak
Arzularınız kadar güzel, arzularınız kadar sıcak
Bir ölüm meleği gülecek pırıl pırıl
Ağzınız açık kalacak.

Allah'ın rahmeti yağacak üstünüze
Avuç avuç, kucak kucak.
Ve sessiz sedasız yolculuğunuz
Fatihalarla başlayacak...

CEBECİ CAMİİ

Cebeci Camii'nde ezan okunur.
Kapısı önünde fakir fukara...
Al git bu sevdayı başımdan rüzgâr
Al git uzaklara.

Bir âlem düşünürüm ezan sesinde
Bir âlem: Ötenin çok ötesinde.
Kimseler görmese, gidip diz çöksem;
Ağlasam caminin bir köşesinde...

Cebeci Camii'nde Kur'an okunur.
Ve büyür içimizde bir bilinmez yerimiz.
Çiniler, kubbeler, mermer sütunlar...
Yanar kandil kandil yüreklerimiz.

Kandillerde ışık, kubbelerde ses
Renk olsam çinilerde.
Bir beyaz taş olsam cuma günleri
Mü'minlerin gelip geçtiği yerde.

Bir küçük güvercin gibiyim şimdi
Eridi içimdeki benlik
Ne olur bitmesin bir ömür boyu
Gönlümde yer eden serinlik...

Her gün yeni baştan iri ve güzel
Bir beyaz gül gibi açar gönlümde şafak
Ne güzel ya Rabbim;
Rabbim ne güzel TÜRK - İSLÂM yaratılmak...

ESKİ RAMAZANLAR VE ÇOCUKLUĞUM

Ah Ramazan günlerinde gördüğüm sevgi
Büyük bir huzurla başlayan sabah.
Sonra durup durup tekrarladığım
Çocuksu çocuksu bismillah!

Bakardım her sabah kadınlar, kızlar
Bütün konu - komşu bizde.
Ve beyaz tülbentli ince bir kadın
Kur'an okuyor evimizde.

Beyaz papatyalar gibi beyaz tülbentli gelinler
İlahiler okurlardı sonra derinden.
Bir bulut geçerdi nemli - ıpıslak.
Gelinlerin sürmeli gözlerinden...

Uhrevî bir alem başlardı nakış, nakış
Bütün yüzlerdeki nurdan.
Ve tüter dururdu dualarla yakılmış
O serin sofalarda buhurdan...

Büyürdü her akşam minarelerle beraber
Mavi göklerdeki varlık.
Kulaklarım okunacak ezan sesinde
Ceplerimde çeşit çeşit iftarlık.

Halbuki ben, o zamanlar -çocukluk bu ya-
Tutup herkesten gizli
Bozardım orucumu bir bardak suya
Ama kimseler bilmezdi.

-II-

Şimdi ne o kadınlar, ne uzun saçlı kızlar
Ne o beyaz tülbentli gelinlerden eser var.
Duymuyorum yüzümde sıcak nefeslerini
Alıp götürdü artık serin bir rüzgâr

Buhurdanlarla beraber o ezan seslerini...
Çıkıp gitsem diyorum şimdi bir gece
Hiç kimse bilmese yerimi.
Ne olur yaşasam şöyle gönlümce
Yeni baştan çocukluk günlerimi.

SANA GELDİM MEVLÂNA

Sona geldim, MevlânaL.
Düştüm yollara bir sabah fatihalarla
Önümde yemyeşil ışıktan bir iz.
Yıkanmış bir yaprak gibi tertemiz

Sana geldim MevlânaL.
Her şey öylesine sessiz, muhteşem, güzel,
Seçmiş asırlardan beri.
Bir el dokundursam sandukalara
Uyanır Horasan Erleri...

Sana geldim MevlânaL.
Susmasa yaylı tamburlar, kudümler, neyler
Görsem dergâhta gölgeni.
Pervaneler gibi bir akşam üstü
Işığında yakıp döndürsen beni.

Sana geldim MevlânaL.
Bir şeyler ver bana, ölümsüz, yeni...
Kırk suale kırk cevap istiyorum türbende
Anla içimden geçeni!...

Sana geldim MevlânaL.
Bir mermer şadırvan, bir mavi kubbe
Bir ince minyatür, bir çini satır.
Kumru sesindeki "huu", yaylı tamburdaki sır.
Hep seni hatırlatır, hep seni hatırlatır...

Sana geldim MevlânaL.
Divan durdum önünde duygulu, sessiz
İçimde ne hasret, ne gül, ne bülbül...
Şimdi ezan seslerinde nur âlem, nur
Konya; işte sabır, işte aşk, işte tevekkül…

Sana geldim MevlânaL.
Âyet âyet İslâm, nakış nakış Türk
Bir türbe içinde en güzel mâna...
Serin bir rüzgârla çok uzaklardan
Sana geldim Mevlâna...

YALVARIŞ

Siyah, korkunç ve derin
Geceler sizin olsun.
Dualar kadar serin,
Bana sabahı verin,

Beni içimdeki yâr
Gezdirdi diyar diyar
Sizin olsun tanrılar
Bana Allah'ı verin.

İçimdeki bilmece
Nursuz, uykusuz gece
Çözülsün hece hece
İçimdeki bilmece.

Nedir bu duyduğum ses
Nerde en güzel heves
Hani "hu" diyen nefes
Nedir bu duyduğum ses?

Beni affeder misin
Huzurunda bir sabah.
Dilimde ismin Allah
Ve yarım kalmış bir ah

İle gözyaşı döksem
Saatlerce diz çöksem
Yansam, yakınsam dursam.
"Hadi kulum" der misin?

Beni affeder misin?
Yedilerle, kırklarla
Bir gün hıçkırıklarla
Yoluna düşeceğim
Bir gün hıçkırıklarla.

Dinleyin susun, susun
Suların hoş sesinden
Velîler nefesinden
Bir rüya kadar güzel
Bir ömür kadar uzun
İlâhiler okunsun
Dinleyin susun, susun!...

UNUTTUĞUMUZ İNSANLAR

Şimdi sizi düşünüyorum Kafkas Türkleri
Aldığım nefeste siz varsınız.
Perişan ve garip duygular içindeyim
Halimi anlarsınız.

Ben Hazar Denizi'nin doğusunda doğmuşum
Hazar Denizi'nin doğusunda öleceğim.
Hazar kıyılarından Kafkas Dağları'na
Duyulmamış ağıtlar söyleyeceğim.

Bir kartal uğurdum Kafkas Dağları üstüne
Gagasında bayrak taşıyan bir kuş.
Size varamadan Kafkas Türkleri
Kartalım geldi ki vurulmuş...

Dedi ki; Dağa, taşa, bütün yolların ağzına
Kızıl cellâtlar konmuş.
Esir ırkdaşlarının kanlı akan göz yaşları
Mendiller içinde donmuş...

Ve sonra can verdi garip kuş.
Kartalla beraber ölemedim.
Yıllar yılı gülemedim.
Acılarınızı paylaşmak için ortasından
Tutup da bölemedim...

İşte o gün bu gündür,
Kafkas Türkleri
Gayri bitmez tükenmez acılar içindeyim.
İşte o gün bu gündür sizinleyim.

Size yan gözle bakanların
Mezarı kazılmadı.
Kızıl cellâtlar elinde kaldınız naçâr
Destanınız yazılmadı.

Ben, çilesi çekilmemiş bir Türkmen.
Ben her sabah ciğerine kurşun yiyen bir yetim.
Çaresizlikler içinde sizi düşünüyorum.
Ey esir insanlar diyarında, benim esir milletim.

Ve ey Kafkas Dağları ardında
Bayraksız memleketim.
Sapına kadar müslüman, sapına kadar Türk diyar!
Dedemin gençliğinde at oynattığı topraklar...

Size yazılan şiirler erkekçe yazılmalı
Sizi candan sevmeyeni, istemeyeni
Kurşunlamalı..

KERKÜK AĞITI

"Önce onlar anlattılar: Bir gece Kerkük'te yüzlerce Türk,
En vahşi bir şekilde öldürüldü ve Türk yapısıdır diye
Taş köprü yerle yeksan edildi."

- I -

Bütün minarelerde sustu ezan sesleri
Artık yaşamak zordu
Zehir zıkkım bir rüzgâr esiyordu Irak'tan
Ölüm sokaklarda kol geziyordu.

Bir gece Kerkük'te vurdular beni
Seçti sokaklardan bir kızıl ordu.
İslâm'ı ve Türk'ü vuruyordu kurşunlar
Peygamber kabrinde ağlıyordu.

Bütün Hadîs-i şerifler, âyet-i kerimeler,
Yüreğimdeki kordu.
Ama çıplak ayaklı, çıplak kafalı adamlar
Beni sokak sokak sürüklüyordu.

Benim kafam kanıyordu kaldırım taşlarında
Evim barkım yanıyordu.
Ve benim cesedim kanlı bir bayrak gibi
Demir direklerde sallanıyordu.

Artık yaşamak zordu
Ölüm sokaklarda kol geziyordu.
Evim barkım yanıyordu.
Peygamber kabrinde ağlıyordu.

Sonra biz konuştuk:
"O yar gözün
Kim gördü o yar gözün
Aslan gücünden düşse
Karınca oyar gözün."

-II-

Vurdular mı Ata Bey'i arkadan?
Yıktılar mı Taş Köprü'yü bir gece?
İçimde her sabah şimdi gizlice
Efkârdır, hasrettir durmadan akan!...

Bir gömlek yaptırsam Bursa şalından
Semerkant'tan nakış koysam üstüne
Bir şeyler getirsem dünden bugüne
Çeksem kılıcımı gümüş kınından.

Ok olsam hedefi ikiye bölen
Bir tüylü börk olsam yiğit başlarda
Kışta, kıyamette, tipide, karda
Türkü olsam dudaklarda söylenen.

Ses versem bir sabah Bozkurt sesine
Aksa yollarına içimdeki kan.
Ya tutup kaldırsam sizi oradan
Ya düşsem toprağa erkekçesine.

ANTEPLİ ŞAHİN

- Ayvaz Gökdemir kardeşime -

Ben Antep'liyim, Şâhin'im ağam!
Mavzer omuzuma yük,
Ben yumruklarımla dövüşeceğim,
Yumruklarım memleket kadar büyük.

Hey Hey!...
Yine de hey hey...!
Kaytan bıyıklarım, delişmen çağım...
Düşman kurşunlarına inat köprü başında
Memleket türküleri çağıracağım.

Bu dağlarda biz yaşarız, bu dağlar bizim dağımız.
Namusumuz temiz, bayrağımız hür.
Analarımız, karımız, kızımız, kısrağımız
Burda erkekçe döğüşür.

Bir bayrak dalgalanır Antep kalesi üstünde
Alı kanımdaki al, akı alnımdaki ak,
Bayraklar içinde en güzel bayrak.
Düşüncem senden yanadır!...

Hep senden yanadır çektiğim kahır
Bu senin ülkende, senin gölgende…
Düşmesin kara kalpaklar, kirlenmesin duvaklar,
Korkum yok ölümden kâfirden yana
Alacaksa alsın beni şafaklar.

Hey Hey!...
Yine de ey hey!...
Al bayraklar altında kara bir kartal gibi
Yaşamak ne güzel şey!...

Bir sır var bu mavzerde, attığım gitmez boşa,
Çıkmış bir eski savaştan.
Türk'ün bir karış toprak parçası için
Destanlar yazacağız yeni baştan.

Yıktım toprağın üstüne bir sarı kurşunla birini
Çıktı karşıma biri.
Çıktıkça çektim tetiği bismillâhlarla beraber
Vurdum alnından kâfiri.

Bu kaçıncı kurşundur, bu kaçıncı bismillah!
Bu kaçıncı ölüdür.
Bir türkü söylenir siperlerde her sabah;
"Vurun Antepliler namus günüdür!."

Ben Antep'liyim, Şâhin'im ağam.
Mavzer omuzuma yük.
Ben yumruklarımla dövüşeceğim
Yumruklarım memleket kadar büyük.

BEN DOĞULUYUM

-Serdengeçti Osman Yüksel ağabeyime -

Ben doğuluyum!
Eteği dumanlı, başı dumanlı
Dağlarda doğmuşum
Dağ çocuğuyum!

Ben elleri toprak kokan bir babanın
Ve topraktan koparılmış canlı bir kaya gibi
Burcu burcu vatan kokan bir ananın oğluyum
Ben doğuluyum!

Sen buğday benizli mert delikanlım
Arslanım, ümidim, yiğidim, her şeyim
Sen doğulu musun hemşehrim
Gel alnından öpeyim.

Sen Erzurum'lusun, dadaşsın belli!
Duruşun çekilmiş bir hançer kadar güzel;
Sen bar başlayanda, davul vuranda
Zurnalar çalanda gel!...

Sen Kars'lısın balam, sen sınır taşı...
Sen Türkmen çocuğu benim sağ elim;
Sel seninle Kars'tan ve Ardahan'dan
Türküler söyleyelim...

Sendendir Bayburt'lum içimdeki hız,
Sendendir ufkumda parlayan yıldız.
Yağız atlar üstünde seninle yeni baştan
Destanlar yazacağız.

Kurtar beni Sivas'lım gel tut elimden!
Tiyan-Şan Kadır-Gan ufuklarından
Getirdiğin halı gibi nakışlı türkülerle
Çektiğin güzelim halaylara can kurban.

Sen Van'lısın hemşehrim halinden belli!
Sözlerinde pırıl - pırıl ışıklar.
Sen Van'lısın hemşehrim kara kaşından
Kaytan bıyığına kadar!

Bilmez miyim senin Maraş'lı olduğunu
Söylediğin ağıt ve türkülerden.
Sen getir ışığı bize her seher
Güneşin doğduğu yerden.

Ve ey yiğitlerimin en şanlısı!
Sarıkamış yaylasının esmer delikanlısı!
Sen benim baş tacım temel taşımsın
Dadaşımsın, kardaşımsın, ülküdaşımsın!

Bir bayrak dalgalanır Ağrı Dağı'nın başında
Ve duyulur sonra bir Bozkurt sesi
Varlığı bizdedir bayrağın amma
Kafkas Dağları'na düşer gölgesi.

Varsın Kafkas'lara düşsün gölgesi
Kafkas Dağları'nın toprağı temiz.
Şehit dedelerimiz seslenir Kafkas'lardan
Ne güne duruyor mavzerlerimiz?

Biz ki Türk'üz, büyüğüz, tarihin al gülüyüz
Bir karış toprağımız bayraklar kadar aziz.
Palandöken Dağları'ndan bir selam gider
Altay Dağları'ndan gelir sesimiz.

Biz genç doğulular, bir gün hepimiz
Erzurum, Kars, Maraş, Bayburt, Ardahan...
Kılıçların kından çekildiği an,
Bilin ki dostlarım vermeden aman,
Al atlar üstünde bir şafak vakti
Sefere çıkacağız doğudan...

"Belki çeyrek asırdan beri, şiirimiz yakın ve uzak vatanlara kapalı. Aynı şekilde, şiir dünyası, Tanrı ile diyalog bağlılığı kuran şair tipine de yabancı. Yavuz Bülent'in mısralarında, her iki âleme pencereler açılmış. Senç şair, eski şairlerimizin "münacaat"nı yeni bir rönesans'a kavuşturuyor.

Büyük şehirler, büyük nehirler gibi berrak ırmaklar ve coşkun çaylarla beslenmeli imiş. Dili ve içi soysuzlaşan Türk şiirini de canlandıracak cereyanlara büyük birkaç şehrimiz sosyal havasını temizleyecek taze ve tâkim cereyanlara karşı bir bekleyiş var.

Bakiler, Türk şiirinin bekleyişine cevap veren istidatlardan biri. Onu, mektep sıralarındaki çocuk ve gençlere tanıtmak, bence her Türkçe ve edebiyat öğretmeninin vazifesi olmalı."

Prof. Dr. Z İ Y A A D D İ N FAHRİ FINDIKOSLU

"İnce şiir ölçülerini, çok yanlı bir milliyetçilikle kaynaştıran şair, ülkemiz İnsanın dertlerini, mazinin, dinin , destanların ihtişamlı seması altında ele almıştır."

A H M E T KABAKLI

"Bakiler, birçok şiirlerinde ustaca biçim kurmasını başarmış. Klâsik Ölçülü vezinleri kullanmıyorsa da, kafiyelerden yararlanmayı ihmal etmiyor. Onun mısraları, buram buram Anadolu kokuyor. Cahid Külebi'de rastladığımız aydınlık, yapıcı ve gerçek memleket şiirlerini bize vermeye çalışıyor."

İ L H A N SEÇER

"... Yavuz Bülent'in önce dilini övmek isterim: Temiz, duru, pırıl pırıl... Hep bildiğimiz, kullandığımız kelimeler. Bilmece çözmek zorunda kalmıyorsunuz."

SALİP ERDEM

"...Çoğu genç ozanda gördüğümüz tek yönlülük yoktur Bâkiler'de. Şiirleri okudukça, renk renk manzara, çeşit çeşit duygu ile karşılaşıyorsunuz. Pürüzsüz, temiz bir Türkçesi var. Anlatım zorlamaları ise yok gibi..."

ENVER NACİ GÖKŞEN